

Bohuslava Brožová

* Choltice

- **Matka** - Emilie Pechmanová roz. Králová nar. 3.3.1909 v Jedousově
- **Otec** - František Pechman nar. 2.2.1899 v Cholticích
- **Manžel** PhMr. Lubomír Brož
 1. Poznali se v tanečních, v hospodě u Varvažovských v Cholticích
 2. Vzali se 1.7.1951 |
- **Děti** Helena nar. 15.3.1955,
Pavel Brož nar. 11.4.1962
Ivana Brožová nar. 11.4.1962
- všichni narozeni v porodnici Pardubice
- **Vzdělání** - ZŠ Choltice
 - Hospodyňská škola v Chrudimi
 - kurzy sanitárky v lékárně
 - Závodní škola práce
- **Zaměstnání** - Tesla Přelouč – dělnice, po ukončení Závodní školy v kanceláři
 - V lékárně jako sanitárka
 - Drůbežárna Svinčany

Jako malá trávila spoustu času na choltickém zámku. Chodila tam za dětmi hraběnky. Hráli si s krásnými hračkami, tancovali a trávili čas v zámeckých zahradách. Paní hraběnka jim vždy udělala k snídani ovesnou kaši a ke svačině namazala chléb s máslem a se šunkou, kterou si normální rodiny nemohly dovolit.

Na Vánoce se vždy celá ves sešla v kostele na půlnoční mši a zpívali společně koledy. Vzpomínky, ve kterých hraje roli hudba jsou pro Bohuslavu ty nejkrásnější, jelikož hudbou žila. V pozdější fázi svého života se setkala i s velkými osobnostmi české hudební scény a měla možnost si s nimi zaspívat. Také pravidelně objížděla se svou kapelou kulturní domy a zábavy.

Už na základní škole se musela učit německy a témata jako česká literatura či historie jí byly odpírány. Ve svém okolí měla lidi, kteří s režimem nesouhlasili a byli ochotni podstoupit riziko a zasadit se tak o uchování českého národa. Jedním z nich byl i její učitel češtiny, který je potají učil o českých osobnostech. Německý nátlak pocítila hlavně ke konci války, když se na zámek po smrti hraběte nastěhovali německé jednotky SA.

Jelikož tatínek potřeboval její pomoc na statku, nemohla jít na střední školu. Maminka však tatínka přemluvila, aby jí pustil alespoň na Hospodyňskou školu, která byla v Chrudimi, kam mohla dojíždět. Ze školy si pamatuje hlavně na paní učitelku, která studovala s dcerou T. G. Masaryka a vyprávěla jim v hodinách o rodině Masarykových.

V Chrudimi potom chodila i do tanečních, kde s děvčaty okukovaly mladé kadety. Nakonec v tanečních potkala svého budoucího muže.

V době okupace již měla 3 děti a bála se o ně. Všichni se báli, protože Rusové procházeli vesnicí s puškami. Bohuslava je schovala pod oknem a sama jen očkem vykukovala, aby ji procházející vojáci nespatri.

Vzpomíná na dva ruské vojáky, před kterými se snažili zamknout, protože byli velice chtiví. Její kamarádka z dětství se bohužel zamknout nestihla a stala se obětí jejich násilí.

Pracovala v přeloučské Tesle u pásu. Později si díky podniku udělala závodní školu a mohla pracovat v kanceláři. Díky znalosti jazyků, zejména latiny, se jí povedlo dokončit ještě sanitární kurz, díky kterému mohla deset let pracovat v lékárně. Ke konci svého profesního života musela pracovat ještě v drůbežárně ve Svinčanech, aby jí vypočítali lepší důchod.